

Csendre figyelés

Télen a kályha duruzsoló
meséit hallgattuk.
A hóesésben a lehulló
csendet. Tavasszal a
harsogó, zöld dúdolást
az ébredő tájban.
Nyári hőségben az előbújó
patak csörgedező játékát.
Őszben a természet
megöregedését figyeltük,
amikor tarka ruhákat
vett magára.

Vasárnap délután

A szél sziszegve vágatott a
havas mezőkön. Homlokodra
húzod bagovicád. Mögötted
öten ültünk a szánon.
Berlinerbe bújtunk a hideg
elől, hófehérbe, mint a táj.
A szomszéd faluba értünk, s
a harangszó friss havat
simogatott a házakon, bokrokon.
A kéményekből kövér füst
pipált a télben. Egy bisztró
előtt megállítottad a lovat.
Nekünk csokit vettél, Te egy
pohár bort ittál. Egy kicsit
megmelegedtünk. Hazafelé
újra összebújtunk, s a havas
néma tájban csak a csengő
szólt a ló nyakában.